

ČESKÁ BÁSEŇ

Opásán fiaskem

*Na stropní okno
dnes padají hvězdy,
a je to nádhera!
Anebo jen nezvyk?*

*Tety v jeslích trestuhodně
ze zřetele ztrácí,
že i v jeslích dbát je vhodné
na emancipaci.*

*Vletěla mi do kvartýru
holubice míru.
Anebo to byl On?
Zeptal jsem se: Jak ti říkají?*

Dron.

*Každý z nás sám a sám
na vlnách cukrbliků,
plaví se rozmlsán
na vlastním Titaniku.*

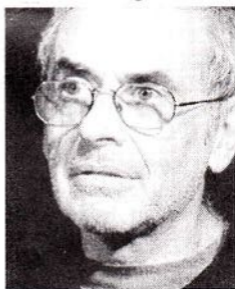
*Každý z nás sám a sám
od vzniku do zániku,
fiaskem opásán,
dělá svou politiku.*

*Hmatem v těle hledám mozek
Trojím veršem tančím čardáš.
Po lžičkách si tykám s čajem.
Mezi patry sviští zdviž.*

*Nechlubím se cizím peřím
že umírám, neuvěřím.*

Jiří Weinberger

Původním povoláním matematik (* 1946) se věnoval mimo jiné technickým systémům a neuronově založené optimalizaci. Na lidové škole umění, kterou vedl Ivan Vyskočil, vystudoval herectví. Kromě mnoha odborných článků píše texty písní, povídky a scénáře kabaretů, kde

také hraje a zpívá. Jeho poezie si libuje ve zvukomalebných rýmech („Byly dva panty / Pan Já a Pan Ty. / A ti dva páni / nebyli k mání. / V zimě i přes léto / vrzali dueto.“) i v půvabech absurdity („Měl jeden skokan na lyžích / obavu, že si ublíží. / V tom dostal nápad / a přestal skákat. / Zůstal ve vzduchu na lyžích.“). Publikované ukázky pocházejí z autorovy nejnovější knihy *Za modrou oblohu vděčíme mrakům*, kterou vydalo nakladatelství Krigl. jn